SA INVATAM DE LA EVREI.?

Rasunetul planetar al comemorarii, in acest inceput de an 2005, a deschiderii lagarului mortii de la Auschwitz (a gasirii, a datului-peste - de catre Armata Rosie, care trecea si ea pe-acolo – si nu a "liberarii", cum se spune-scrie) ne umple - pentru a cata oara? - de admiratie: iata, dupa atata amar de timp rezultatul ne-uitarii; iata fructul memoriei intretinuta cu tenacitate, cu sacrificii; iata biruinta unei comunitati martirizate de nazism - vreme de doisprezece ani - asupra amneziei.

Admiratie – si gelozie:

Noi, ne-evreii, supliciati de comunism peste jumatate de secol nu am fost capabili de "asa ceva". Adevarat, din 1940 pana in 1989 fusesem supusi operatiei de des-creierare, de extirpare a memoriei, de inlocuire a ei cu talas: "istoria URSS", "Curs scurt.", "istoria RPR", "Tezele.", "limba maldavineasci" si atatea si atatea sintagme, cuvinte goale, nu doar false, ci ofensante la adresa adevarului istoric si la onoarea natiunilor noastre nerusesti. Noi, romanii, am mostenit, am produs putine "hartii" si nu am facut efortul de a consemna intamplarile-ce-ni-s-au-intamplat, pentru a lasa urmasilor, urme. Daca adaugam la tarele genetice si inapetenta, incapacitatea de a realiza – si de a practica - cronologia, ne-am autoportretizat fidel.

"Sa fie buna imitatia raului?"

Privindu-i, admirindu-i pe evrei, mi-am spus ca - de ce nu? – a venit momentul sa facem ca ei, sa copiem pana si actiunile lor ne-morale (ne-crestinesti), ca de pilda minciuna-etnica; ca de pilda in ne-uitarea raului ce ni s-a facut si razbunarea (nu "un", ci "doi ochi pentru un ochi").

Oare? Sa fie buna imitatia raului?

Din 1990, cand s-au (intre)deschis arhivele comuniste, la cea mai neinsemnata tentativa a victimelor bolsevismului de a depune marturie despre calvarul lor, calaii nostri, speriati de un Nürnberg II, tipa, temindu-se de dreapta razbunare:

"Fara violenta!" Si: "S-a inceput vanatoarea de vrajitoare!",

Despre calai

Vasazica asa: dupa decenii de teroare oarba, salbatica, cei care ne terorizasera, ne umilisera, ne jefuisera, ne lasasera fara parinti, fara casa, fara scoala - fara tara (dar nu fredonau ei in coltul gurii Imnul RPR, pe muzica lui M. Socor, pe versurile lui A. Toma, modificate: "Azi tara ta e casa mea"?). Ei, teroristii, vanatorii de oameni nevinovati cei care arestasera, torturasera, reeducasera-ca-la-Pitesti, asasinasera fara tresarire, fara teama ca vor da vreodata seama - in momentul in care s-a intrezarit perspectiva unei, in sfarsit!, justitii, au cerut, guitind (ca Buzura, in ianuarie 1990). sa nu care cumva sa se exercite vreo violenta asupra lor! "Fara violenta!" implorau-somau, pentru ca ei, calaii nostri personali si bestiali nu suporta violenta!; ei, auxiliarii ocupantului sovietic, cei care, mult mai putin din fanatism ideologic marxist-stalinist-trotskist, din rasism-bolsevic, din antiromanism feroce (care exista, exista!, mai ales la unguri, iar cand ungurul era si evreu, sa ne pazeasca Dumnezeu! – si nu ne-a pazit), mai degraba pentru pentru a zmulge-pastra avantaje materiale, se dovedisera a fi executanti, nu doar orbi, ci cu mult spirit de initiativa - de prin 1990 zbiara ca din gura de sarpe, acuzind (de sa se auda la Strasbourg, la Washington, la

Tel Aviv) ca in Romania "traditional antisemita" se incalca drepturile omului! Asadar: ei, victime ale nazistilor 12 ani (1933-1945), de saizeci de ani tot vaneaza nazisti, insa victimele comunistilor - din 1917 rusii, noi din 1940 – nu avem voie sa-i acuzam pe tortionarii comunisto-sovietisti pentru crimele lor – fiindca, draga-doamne astfel ne dedam "Vanatorii de vrajitoare!"

Or, dupa Ukazul impus de ei, cel care este violent cu violentii, care vaneaza vrajitoare este. fascist! Antisemit!! Tuberculos!!!

Ar fi comic - daca nu ar fi tragic:

Din exact 28 iunie 1940, in Basarabia si in Bucovina de Nord ocupate prin violenta, apoi din 23 august 1944 in Romania intreaga ocupata de Armata Rosie, ei, komisarii veniti pe tancurile sovietice aplicasera cu seninatate (si cu sudoare, sange din partea noastra) vanatoarea-de-vrajitoare numita: "lupta de clasa" (si de-rasa, dar aceea nedeclarata - insa aplicata). Nevinovati cu zecile de milioane din comunitatile europene ocupate de sovietici si comunizate, in primul rand poloneza, au fost "lichidati", nu pentru vreun act potrivnic ideologic, ci pentru. potentialitate: "Ar putea, la un moment dat, sa.": (in realitate programul bolsevic urmarea distrugerea elitelor nationale). Decenii lungi, nu doar capii familiilor, ci toti membrii au fost, fie arestati, atatia dintre ei asasinati, fie "doar" alungati din case, din scoli, din spitale, declasati social, penalizati material.

"De ce am ierta gresitilor nostri?"

Si iata-i pe calaii nostri, indignati pana in pragul apoplexiei, tot pe noi, victime, acuzindu-ne ca ne dedam la vanatoare de vrajitoare!

De ce nu i-am imita si in asta, zicind si noi cum zisesera ei:

"De ce nu ne-am deda.?". la vanatoare de bolsevici?

De ce am ramane, in continuare, robi ai moralei crestine, de ce am trece peste ofense, nedreptati, agresiuni? De ce am ierta gresitilor nostri? – bietii de ei, cei care obosisera tot chinuindu-ne, tot "reprezentindu-ne"?

Aceia care huzurisera decenii pe spinarea noastra, traind porceste-boereste (nu proletareste) din sudoarea si din sangele nostru, al infometatilor, al zdrentarosilor, al exclusilor in/din propria-ne tara? - ei, acum, la scadenta, se mira-indigneaza foarte ca nu mai suntem aceleasi oi duse la abator fara macar a behaì?

Motiv de discordie

In revista 22, din 28 ian.-14 febr. 2005, Andrei Oisteanu comite inca un lung editorial-diatriba. Citez:

"Ziua de 27 ianuarie a devenit Ziua Internationala a Holocaustului. (.) zi cu o semnificatie deosebita inclusiv pentru Romania. In perioada 16 mai-3 iunie 1944, din Transilvania de Nord, aflata atunci sub ocupatie maghiara, au fost deportati la Auschwitz circa 150.000 de evrei. Dintre acestia, 130.000 au fost exterminati acolo."

Noutate! Pana mai ieri si pe aceia "ii asasinasera fascistii antonescieni", potrivit decretului Rosen-Wiesel de la Memorialul Coral.

Mai departe A. Oisteanu da note - bune - lui Basescu:

"(.) pe 18 ianuarie (.) presedintele a spus: "Saptamana viitoare voi participa la ceremoniile comemorative de la Auschwitz. (.) voi fi intransigent cu orice fel de manifestare extremista, xenofoba sau antisemita (.) nu voi tolera ca Romania sa mai fie asociata cu gesturi de aceasta natura"" A. Oisteanu rezuma rapid-anticipativ: "Sper sa fie un semnal pozitiv pentru autoritatile romanesti, care au obligatia de a veghea la respectarea legii. Pentru ca si in aceasta privinta, Romania este sub zodia formelor fara fond. Sloganul Romaniei in tranzitie pare sa fi devenit "Avem legi, dar nu le aplicam". (.) ma refer la modul in care nu se aplica prevederile Ordonantei de urgenta 31/2002, privind "interzicerea organizatiilor si simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob si a promovarii cultului persoanelor vinovate de savarsirea unor infractiuni contra pacii si omenirii". Potrivit ordonantei, astfel de manifestari se sanctioneaza penal. La art. 6, de pilda, se prevede pedeapsa cu inchisoare pentru "contestarea sau negarea in public a Holocaustului ori a efectelor acestuia". (.) cred ca, intr-un stat de drept, legea trebuie aplicata"(.). "Nu iau acum in discutie inscrisurile anonime, cu autori greu de identificat: sloganuri graffiti de tip "MOARTE TIGANILOR" (.) sau "ANTONESCU – EROU NATIONAL" (.) sau "ACHTUNG JUDEN!" (.). Totusi, faptul ca nu se iau masuri imediate de stergere a unor astfel de inscriptii este si el simptomatic in ceea ce priveste nerespectarea legii. Vreau sa ma refer anume la unele manifestari cu autori cunoscuti, fata de care autoritatile ar trebui sa se autosesizeze:

"Un caz insolit este cartea lui Paul Goma, Saptamana rosie sau Basarabia si evreii (Editura Vremea XXI, Bucuresti, 2004), care iese practic din orice tipologie. Goma nu se multumeste sa fie, ca altii, negationist. El admite Holocaustul din Romania, dar il motiveaza, il justifica. O teorie atat de aberanta incat nici macar nu este pedepsita de lege". (sublinierea imi apartine, P.G.).

Pe contraatac

Subtilitate de stalp de telegraf. Ii cunosc gandirea de calti (daca nu cumva o simuleaza) de pe cand, in volumul Imaginea evreului in cultura romana, imi reprosa ca il amendasem pe Lucian Pintilie pentru minciuna potrivit careia, in timpul razboiului, genialul vazuse, in Bucuresti, evrei purtind stea galbena - insa lasase balta argumentatia si trecuse la alte celea. Nici de asta data nu-i voi face onoarea de a polemiza cu el, cu atat mai putin de a-i re-explica, la tabla, ceea ce explicasem indelung, indelat in Saptamana Rosie.

"Prin orasele patriei", isi continua pionierul-patriei contributia:

"(.) sunt bulevarde si strazi care poarta numele maresalului Ion Antonescu. Magdalena Boiangiu mi-a spus recent ca, pentru a ajunge de la hotel la teatrul din Tg. Mures, facea un ocol pentru a nu merge pe Bulevardul Maresal Ion Antonescu. Pe acest bulevard, in fata garnizoanei se afla un soclu care asteapta bustul maresalului".

Biata M. Boiangiu, ce calvar traise: fusese obligata la un ocol peste puteri, data fiind varsta-i inaintata (65 ani), ca sa nu dea nas in nas cu un soclu-fara-statuie!; in urma cu 45 de ani nu ocolea soclul-cu-tot-cu-statuia-lui-Stalin (din gura parcului cu acelasi nume), ba, cu dragoste-netarmurita, cu vesnica-recunostinta se fotografia dinainte-i:

"La randul ei, Smaranda Enache mi s-a plans ca a trait o situatie extrem de penibila, atunci cand a fost nevoita sa mearga pe Bulevardul Ion Antonescu pentru a ajunge la monumentul ridicat in memoria victimelor Holocaustului din Tg. Mures".

Lumea intreaga a deplorat tragedia plangacioasei S. Enache. "Inainte", cand mergea pe, de pilda, "Victoria Socialismului", ca secretar de partid si emerita adunatoare de cotizatii (ca si Zoia Petre), nu era "nevoita" sa calce victoria socialismului in picioarele-i personale: "pe timpul Odiosului" era mandra de al sau (de)mers.

"In astfel de cazuri, vina apartine autoritatilor din administratia locala.(.) In unele locuri din spatiul public continua sa existe monumente reprezentandu-l pe Ion Antonescu. E vorba, de pilda, de bustul de langa biserica Sf. Constantin si Elena, din Piata Muncii, ctitorita de maresal la inceputul anilor '40 (.) Dupa aparitia Ordonantei 31/2002 (.) bustul maresalului a fost acoperit cu un "sarcofag" de tabla (modelul CernobII). (.). Deputatul Aurel Vainer, reprezentantul in Parlament al comunitatii evreiesti, a inaintat un protest oficial Primariei Sectorului 3, Primariei Capitalei si Parchetului General. Un protest similar a fost depus si de Centrul de Monitorizare si Combatere a Antisemitismului in Romania. (.)"In concluzie, vreau sa spun ca vizitele mediatizate ale inaltilor demnitari la locuri de comemorare a victimelor Holocaustului (cum este Auschwitz-ul) sunt bine venite, avand o puternica incarcatura simbolica. Dar daca nu sunt dublate acasa de masuri practice, de ecologie morala si legala (s.m. P.G.) ele risca sa ramana simple gesturi de fatada".

Aici sfarseste lunga, plicticoasa, enervanta, obraznica "demas-care" oisteanica. Asadar, autorul denuntului la gazeta de perete 22, le reaminteste romanilor ce e just, ce e nejust din punctul de vedere al lui si al tovarasilor sai; ii ameninta, le re-explica ce au voie sa faca in viitor, ce le este strict interzis, altfel le taie capul Tesu de la Munca, cel cu "Ordonanta, Ordonanta!"

Cum se fabrica antisemitismul

Ce-o fi vrind individul? Ce urmareste cand scrie ceea ce scrie? - se va intreba cititorul revistei 22. Daca l-a citit pe Norman G. Finkelstein (autor al studiului Industria Holocaustului), isi va raspunde:

"Ce sa faca: provoaca - fiindca asa se fabrica antisemitismul, antisemitii, antiisraelienii, antisionistii: dind din falca aiurea, fara contenire, acuzind la intamplare, calomniind, mintind-mintind-mintind - el si cei din echipa lui: Shafir, Volovici, Ancel, Braham, Al. Florian, R. Ioanid, Dan Pavel, M.D. Gheorghiu, Laszlo, Isaac Chiva, Carol Iancu, Moscovici, Paruit, Ed. Reichman, Laignel-Lavastine, Lilly Marcou - sub conducerea inteleapta a lui Wiesel".

De ce nu i-am imita prin evrei si in asta: alcatuirea de liste, fise, dosare? - intrebare retorica. Incepind cu chiar paraciosul de serviciu:

Andrei Oisteanu este nepotul lui Leon(te) Oigenstein-Rautu, fiul Bellei Iosovici si al lui Mihail Oisteanu-Oigenstein-Rautu (vezi Dictionarul lui Florin Manolescu, vezi pe internet, la "Galateia", "Kadis pentru Misa" de V. Oisteanu). Nici el, nici verisoara sa Anca Rautu nu s-au manifestat inainte de decembrie 1989 ca opozanti ai comunismului instaurat in Romania. Nici ca "disidenti". Dupa "revolutie" nu am citit vreo declaratie de dezaprobare a crimelor bolsevice, in general, nici in special de asumare a grelelor pacate ale familiei, ale comunitatii lor de evrei basarabeni in slujba rusilor ocupanti.

Daca mi se va atrage atentia: copiii nu sunt vinovati de faptele parintilor, voi atrage la randu-mi atentia ca acesta este un precept crestin. Or era vorba sa-i imit si in asta pe evrei. Deci nu-uit – ca:

a). Incepind din 28 iunie 1940, in Basarabia si in Bucovina de Nord iar dupa 23 august 1944 in intreaga Romanie ei au fost cei care in virtutea "luptei de clasa", i-au persecutat, torturat, ucis nu doar pe "dusmanii clasei", ci si pe membrii familiilor lor pana la a saptea spita, alungindu-i din case, din slujbe, din scoli, din universitati, infometindu-i, declasindu-i profesional, impunindu-le domiciliu obligatoriu. In acest timp fiii-fiicele tovarasilor de-alte-nationalitati (Valter Roman, Rautu, Borila, Sencovici, Apostol.) studiau, nu doar "in Uniune" (ca Iosif Sava, Janina si Ion Ianosi, Andrei Baleanu, T.G. Maiorescu), dar in putredul Occident! In care caz, ce fel de reciprocitate ni se pretinde noua, "vanatorilor de vrajitoare"?;

b). Decurgind din punctul precedent - admitem: copiii nu stiau ce fac parintii (ca toti banditii, "batranii" nu povesteau acasa ce activitate depuneau la "minister", la "cazarma"), insa intelegeau macar ca au scoli speciale ("Petru Groza" din Bucuresti); ca frecventeaza clinici, magazine-magazii speciale; unii dintre ei erau adusi la scoala cu masina de la "ministerul tatei"; vara mergeau in tabere de pionieri la Artek, "in Uniune", la Predeal, in vilele gospodariei de partid. Copiii – nevinovati - ai marilor nedemni-demnitari comunisti vor fi intalnit pe strada alti copii: vor fi constatat ca "ceilalti" sunt prost imbracati, prost hraniti, frecventeaza alte scoli, nu au reviste straine, carti, placi cu ultimele slagare capitaliste, nici biciclete, patine, mingi, treninguri - vorbesc de perioada dintre 1948 si 1965. Chiar daca parintii nu le spuneau adevarul, intrebarile ii vor fi framantat pe copiii, pe adolescentii curiosi-generosi. Ei: care a fost adevarul-dedus-din-intrebarile-varstei la Andrei Oisteanu? Nu a razbatut inainte de decembrie 1989; nici dupa; nici un semn ca ar fi inteles ceva-ceva si ca a admis: facea parte din tagma profitorilor, a asupritorilor, a terorizatorilor Romaniei - in numele U.R.S.S.;

c). In chestiunea asumarii mostenirii comunitatii sale: in octombrie 1998 am publicat in Cotidianul textul "Un protestatar de elita" (vezi si Jurnal de apocrif, Dacia, pag. 403). Era o replica la "Protest"-ul semnat in Romania literara de Alex. Stefanescu. Acesta il atacase pe Norman Manea care afirmase: Romanii "ezita sa-si recunoasca propria contributie la Holocaust". Indignatul stefanesc, recent taranoist de-al lui Diaconescu, perorase: "ca membru al societatii romanesti de azi, refuz sa-mi recunosc vreo contributie la fapte savarsite inainte ca eu sa ma nasc" (subl. mea). Se vede ca argumentatia mea (la indemana ultimului alfabetizat), anume: "fiecare membru al fiecarei comunitati sa-si asume faptele bune – si faptele rele – ale inaintasilor" - fusese convingatoare, din moment ce primisem telefoane, scrisori de aprobare din partea prietenilor mei de atunci Shafir, S. Damian, Paul Schuster, Tismaneanu.

Or A. Oisteanu pastreaza o tacere asurzitoare in legatura cu mostenirea criminala apasind si pe umerii sai - insa asta nu-l impiedeca de a denunta "o teorie atat de aberanta, incat nici macar nu este pedepsita de lege" a lui Paul Goma in eseul Saptamana Rosie. Care sa fie acea "teorie" - nepedepsita de lege? Iat-o:

"admite Holocaustul in Romania, dar il motiveaza, il justifica" (subl. mea, P.G.)

Afirmatie aiurea, iresponsabila; acuzatie infantila, de fiinta neevoluata. Acestea sunt apucaturi nedemne de un intelectual, mai ales cand pretinde a face parte din Poporul care ne-a dat Cartea: ignora textele pe care le ataca (obisnuit a avea de a face cu ne-evreii timorati, neindraznind sa contrazica un evreu, necum sa-i dovedeasca necinstea), nu da citate, rezuma fantezist-abuziv. Nu ma voi angaja in dialog cu acest cunoscut monologator prin educatie, prin structura, ne-cititor de profesie (ca si tovarasii sai de saiba: R. Ioanid, Shafir, Al. Florian, Laszlo, G. Andreescu, Dan Pavel), nici nu-l voi ruga frumos sa binevoiasca a citi, in sfarsit, textul meu, pentru a accepta

evidenta: nu am justificat nicairi, nicicand, Holocaustul - ci, rezemindu-ma pe documente, am incercat - incerc in continuare - sa-l explic. Incepind prin a re-pune cronologia la locul ei: dreapta, cursiva, succesiva, nu rasturnata, in scopul mizerabil de a prezenta efectele drept cauze, dupa modelul Cartii Negre a lui Ehrenburg si Grossmann; continuind prin a-i arata pe turnatori cu degetul meu de turnator al turnatorilor si rostind urmatoarele adevaruri - dovedibile:

O functie criminala

"A. Oisteanu, indarjit vanatori de antisemiti, nu a vorbit-scris despre faptele rele ale parintilor sai, in Basarabia si in Bucovina de Nord, dupa 28 iunie 1940. Cu ce s-a ocupat, atunci-acolo, de-o pilda, Misa Oigenstein, tatal sau? Dar unchiul Dan (Leonea stim: era la Moscova, cu Tismaneanu, cu Pauker)? Dar Bella Iosovici - care va deveni mama sa? Dar Roller? Dar Perahim? Dar Sorin Toma? Ce au facut acesti comunisti, in teritoriile romanesti ocupate de dusman, atat de nemarturisit, de condamnabil (doar in un an!), incat au ascuns-ascund cu indarjire adevarul? Pana si Gr. Vindeleanu, om onest in marturie isi opreste onestitatea la data de 6 iulie 1940 - mai incolo: pata alba (pe care am dreptul de a o colora in rosu, culoarea sangelui celor din neamul meu, vorbitori ai limbii mamei mele). Cat despre Sorin Toma el sare cu "amintirile" sale de la "Galati-iunie 1940", tocmai la "Zaporojie-august 1941"! - din aceeasi grija de a nega si cronologia si geografia, deci de a ascunde adevarul despre cele peste 12 luni de ocupatie sovietica in care mai ales evreii romani au exercitat functia criminala de komisari bolsevici. Daca A. Oisteanu va raspunde ca el – si cei de varsta lui - refuza sa-si asume fapte savarsite inainte ca el/ei sa se nasca, il voi trimite unde i-i locul – mai intai langa creatura semnind: Alex Stefanescu".

Ne-cititorii mei: A. Oisteanu, R. Ioanid, Shafir, A. Cornea, Laszlo, Al. Florian, Dan Pavel ma acuza orbeste-prosteste de "negationism", de "antisemitism", de "justificare a Holocaustului". Sunt niste abuznici (de la abuz), mincinosi-calomniatori fiindca bibliografia pe care ma reazem provine si din surse evreiesti, chiar sioniste militante (M. Carp). Ei insa nu produc citate din textele mele - ca sa nu produca dovada necinstei lor.

Un exemplu printre altele: ei vorbesc despre "masacrarea, de catre romani, aproape in totalitate a intelectualilor evrei din Basarabia si din Bucovina, dupa 22 iunie 1941". Sa consultam volumul in limba rusa Evrei Moldovi, realizat sub conducerea lui S. Spitalnik (Chisinau, 2002) cu girul Bibliotecii municipale "B.P. Hasdeu", a Bibliotecii evreiesti "L. Manger" si a Joint-ului. Este un catalog al intelectualilor evrei din "Moldova, in Joint secolul XX" (ar trebui sa se inteleaga, "din R.S.S. Moldoveneasca", in realitate aria geografica fiind mult mai intinsa: pe langa Basarabia si Bucovina de Nord, provincii romanesti, cuprinde o parte din Galitia, din Ucraina: zonele Tiraspol, Balta, Odessa. Totodata au fost inclusi evrei nativi din alte provincii romanesti si rusesti, traitori la un moment dat in "Moldova".

Lista victimelor

M-am oprit la cei 251 scriitori, arhitecti, plasticieni, muzicieni repertoriati. Dintre acestia au murit in "lagare din Transnistria" - deci sub administratie-responsabilitate romaneasca - urmatorii:

1. Goldenberg Mordehai, in 1941; 2. Trahtenberg Iosif - in 1941 (la Kamenetk-Podolsk - deci sub administratie germana); 3. Vainstein Israil - in 1942; 4. Breitman Motl: internat de catre romani in lagar, din fericire a supravietuit; 5. Aroni Samuel, inginer constructor, internat de romani in ghetoul din Chisinau. A supravietuit; 6. Brazer

Abram, sculptor, grafician - decedat in 1942 in ghetoul din Minsk (administratie germana); 7. Sinitza Zinovie, pictor, in 1940 internat de catre romani in ghetto; 8. Tkaci Efim - instrumentist, pedagog: internat in gheto de catre romani, in Transnistria – a supravietuit; 9. Schildkret Moritz, violoncelist - la 78 ani a fost internat de catre romani in gheto, unde a si murit in 1941.

Administratia romaneasca are pe constiinta internarea a 7 oameni de cultura evrei si moartea a 5 dintre ei - chiar si unul singur ar fi fost prea-mult.

N.B: cu exceptiile indicate, intelectualii evrei din "Moldova" s-au/au fost evacuati, in iunie-iulie 1941, in interiorul Rusiei.

Fata cu obraznicile, acuzatiile, calomniile, actele de xenofobie (antiromanismul), de rasism ("numai evreii au suferit, numai ei au dreptul sa vorbeasca despre Holocaust"), nu mai acceptam diktatul, cu capul plecat, cu gura inchisa. Si noi, ne-evreii am suferit, si noi avem dreptul de a ne apara suferinta si onoarea de victime.

S-au mai semnalat tentative de a intenta procesul comunismului, de a iesi la rampa, de a cere sa fie recunoscute si suferintele pricinuite de teroarea comunista insa au fost pe loc neutralizate, bruiate, acoperite de harmalaia bine orchestrata a holocaustologilori sustinatori ai tezei ridicole, false, inumane - a unicitatii genocidului a carui victime au fost ei, numai ei. Aceste detestabile manevre au tulburat prin diversiuni, au sabotat, chiar interzis cererea noastra legitima de anulare a Pactului Hitler-Stalin din 23 august 1939 si a celui de la Yalta din 6 februarie 1945.

Sa nu ne (mai) lasam intimidati, sa nu mai acceptam eternul rol de acuzat: Noi am recunoscut, am regretat sincer faptele-rele ale unor romani si ale statului roman - victime: in primul rand evreii si tiganii, iar vinovatii romani de crime impotriva omenirii au fost inca de acum 50 ani judecati si condamnati - unii executati. Sa nu ne mai lasam coplesiti de insulte, de calomnii, acoperiti de scuipati, nici ingropati de vii in "bilanturi" fanteziste si unilaterale. Sa ne cerem, sa impunem dreptul inalienabil la adevarul despre jumatatea de secol de ocupatie sovietica si de teroare comunista! Si noi, ne-evreii am suferit, insa pana acum nu am putut deschide gura fara a fi tratati de "fascisti", de "antisemiti" - ultima gaselnita fiind: "negationisti" (ai Holocaustului).

Ordonanta perfectibila

Fiindca echipa de zgomote a holocaustologilor improscind minciuni, insulte la adresa romanilor, cere mereu, mereu, cu stropi, cu spume la gura, respectarea intocmai a "Ordonantei de urgenta nr. 31/2002 privind interzicerea organizatiilor si simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob si a promovarii cultului persoanelor vinovate de savarsirea unor infractiuni contra pacii si omenirii" (am citat fidel din denuntul semnat de Andrei Oisteanu), sa cerem, nu eliminarea din text a termenului "fascist" (dealtfel violent inexact), ci introducerea, dupa "fascist", a: "si comunist".

Nu mai mult - dar nici mai putin.

Incolo textul Ordonantei este perfect: si noi, ne-evreii am suferit in timpul teroarei comuniste, de rasism (nefiind nici rusi, nici unguri, nici "de alte nationalitati"), de xenofobie (ni se nega, ni se insulta, ni se interzicea apartenenta la natiunea romana, ni se impuneau termeni parazitari ca "socialist" pe langa: republica, cetatean, cultura, caracter national, limba ("moldoveneasca").

Agitatii holocaustologi: A. Oisteanu, Shafir, R. Ioanid, Braham, Ancel, Wiesel - au, nu doar si alta cetatenie, dar si o alta patrie-de inima: Israelul.

Recomandari

Ce-ar fi sa-i imitam si in asta: strainii – sau inca-cetatenii-romani - care insulta, calomniaza Romania ca unitate nationala, pe romani, ca bastinasi, sa fie invitati a nu mai pune piciorul pe pamantul nostru si sa fie urmariti penal prin instantele nationale;

- sa nu mai fie permisa dubla-cetatenie pentru calaii romanilor sub comunisti, deveniti calomniatori ai Romaniei si ai romanilor; sa nu li se permita intrarea in tara noastra - cea "traditional antisemita";

- sa nu mai fie acceptata re-instalarea in tara noastra - unde "antisemitismul are radacini adanci in istoria politica si culturala" - citat din calomniatorul-sef Wiesel - a fostilor cetateni romani, vinovati de colaborare cu ocupantul sovietic - intai in vreme de razboi, apoi de ocupatie straina - si care, ca cetateni ai altor state, au calomniat constant Romania si pe romani;

- sa nu mai tacem - ca si cum noi am fi vinovatii! - numele si faptele criminale ale acelor evrei in slujba sovieticilor; sa fie trecuti prin fata unui tribunal moral ("ecologic", vorba Oisteanului), chiar si postum – toti cei care au facut rau Romaniei si romanilor sub ocupatie sovietica, precum si toti securistii evrei care, dupa ce au facut tot raul posibil in nefericita noastra tara, s-au prelins in USA, in Franta, in Germania, in Israel;

Suntem intru totul de acord cu prevederile Ordonantei de urgenta 31/2002 privind "interzicerea organizatiilor si simbolurilor cu caracter fascist si comunist* - asadar:

- sa nu mai fie tolerate grupurile, asociatiile, periodicele, volumele, facind elogiul comunismului, al sovietismului; sa fie interzise statuile, efigiile, portretele, biografiile, "operele" unor personaje ca: Lenin, Stalin, Trotski, Mao, Castro, Che Guevara, Pauker, Chisinevski, Roller, Rautu, Nicolski, Perahim, Socor, Tertulian, Crohmalniceanu, Nina Cassian, Norman Manea, Voicu, Chiva, Volovici, Ed. Reichman, Lilly Marcou.;

- sa nu mai fie tolerate discursurile, interventiile in presa, ale reprezentantilor Industriei Holocaustului, purtatori de minciuni si de calomnii;

- sa fie expulzati de pe sol romanesc acei evrei si acei unguri care intretin adevarul etnic al lor, potrivit caruia doar "romanii fascisti" au asasinat evrei, in schimb (!) evreii si ungurii nu s-au atins de un fir de par de pe capul romanilor, nici in timpul ocupatiei Transilvaniei de Nord, nici dupa sovietizarea intregei Romanii, cand ei au colonizat "aparatul de stat si de partid" - cu precadere blestemata Securitate.

"Neg unicitatea genocidului

ale carui victime au fost evrei"

Inapoi la A. Oisteanu: paraciosul de serviciu se arata nemultumit ca "teoria" mea din Saptamana Rosie este "atat de aberanta incat nici macar nu este pedepsita de lege"- va fi regretind simpaticul etnolog ca nu sunt dat pe mana (fie si postuma.) a lui Nicolsky.

De mirare aceasta "atitudine impaciuitorista", pentru a folosi un tic verbal-mental introdus de unchiul sau, sinistrul Leonte Rautu si de tatal sau, Misa Oigenstein, director al uzinei producatoare de capete patrate imeni "Stefan Gheorghiu". De mirare, pentru ca tovarasii sai de lupta-dreapta nu s-au sfiit sa ma acuze de "antisemitism".

Primul a fost turnatorul atitrat la Universitatea Bucuresti in timpul Revolutiei Maghiare din 1956, numitul Edgar Reichman, emigrat in 1958 in Israel, prelins apoi in Franta, unde a trudit in slujba Securitatii, in general, in special in a lui Eugen Barbu - ca "agent literar". El a fost primul care, in 1986 m-a etichetat, intr-o cronica: "antisemit", fiindca in cartea Din calidor povesteam cum tata fusese arestat (in ianuarie 1941) si de un enkavedist evreu;

Al doilea - cronologic - a fost traducatorul si prietenul meu Alain Paruit: el m-a deconspirat (sic) in revista Esprit pentru texte "antisemite" ("textele" fiind volumul Arta refugii, tradus de el, antisemitismul constind in faptul ca scrisesem: in 1949 un securist. ungur de la Medias pe nume Paszty i-a anchetat pe mama si pe tata in ungureste - daca nu stia romaneste.; despre el mama spunea ca nu avea nevoie sa cunoasca limba romana, batea-foarte-bine-si-fara-cuvinte);

Al treilea a fost R. Ioanid. El a dat semnalul de atac general-concentrat. La el au participat nu doar evrei: Shafir, Oisteanu, A. Cornea, Al. Florian, Chiva, ci si goi-ii: G. Andreescu, Vasile Garnet, Vitalie Ciobanu, Dan Pavel, M.D. Gheorghiu, Laszlo, Pecican.

Am constatat: textele mele - pe care nici unul dintre atacatori-etichetatori nu le-a citit (insa au auzit ei de undeva ca autorul lor nu poate fi "incadrat" in categoria "antisemit cinstit") - ii deranjeaza faptul ca nu neg Holocaustul (chiar daca un contorsionist ca Shafir a gasit ca as fi "trivial negationist"), in schimb neg unicitatea genocidului a carui victime au fost evrei, amintind si de tragedia armenilor, a cambodgienilor, a ucrainenilor, a "moldovenilor" - in cazul ultimelor doua comunitati aratind cu degetul spre komisarii evrei de tipul scriitorului adulat de distractivul nostru Cosash': Isaac Babel.

Inversunarea lor impotriva-mi se datoreaza mai cu seama faptului ca in demersul meu incerc sa explic. ceea ce, pentru evrei trebuie sa ramana in veci neexplicat si neexplicabil - anume:

a. cronologic, evreii i-au atacat primii pe romani, in Saptamana Rosie (28 iunie-3 iulie 1940); dupa un an (incepind din 27 iunie 1941), romanii s-au razbunat si pe evrei - deci nu din "antisemitism traditional romanesc";

b. victime ale nazismului german si horthysmului-szalosismului maghiar evreii au practicat pe scara larga, in Romania, razbunarea deviata, constind in a-i acuza – si tortura - pe romani (mai cu seama pe cei din Ardealul de Nord, intre 1940-1945 ocupati de unguri) pentru ca. ii trimisesera la Auschwitz - campion al istoriei astfel traficate si al statisticelor falsificate fiind Elie Wiesel, tatal "spiritual" al holocaustologilor.

In aceasta modesta actiune de rostire a adevarului si numai a adevarului am fost lasat singur in fata haitei-de-vanatori-de-antisemiti. Cu exceptia-exceptionala a istoricului Mircea Stanescu (alt "sinucigas"), nu am remarcat vreo luare de pozitie, publica - nu intru apararea mea (am dovedit: stiu sa ma apar singur), ci intru apararea adevarului istoric privind intreaga noastra comunitate romaneasca.

Evreii din echipa lui Wiesel ma acuza de "antisemitism". De ce nu ma vor fi acuzat si de "antiromanism"? - doar mai ales pe romanii mei ii criticasem-acuzasem de o mie de pacate?

Din acest motiv sa nu se manifeste, acum, "romanii mei"?

Sa invatam de la evrei?

Sa invatam de la evrei!

Sa nu invatam de la evrei minciuna-etnica.

Paris, 6 februarie 2005 – saizeci de ani de la Ialta